

ת"פ 31429/09/18 - מדינת ישראל נגד אברהם לב-ארי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31429-09-18 מדינת ישראל נ' לב-ארי

לפני כבוד השופט רועי פרי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות תביעות תל אביב

ע"י מתמחה איתי זרחי

נגד

הנאשם אברהם לב-ארי

ע"י ב"כ עו"ד חיים שוורצברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום, בעבירה של **גניבת כרטיס חיוב**, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "החוק"), בשתי עבירות של **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 רישא לחוק ובשתי עבירות **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. למקרא עובדות כתב האישום עולה כי המתלוננת, ילידת 1934, החזיקה בכרטיס אשראי בעת הרלוונטית לאישומים ולא היתה בינה לבין הנאשם כל היכרות מוקדמת. ביום 7.8.18, אחה"צ, נכנסה המתלוננת לסניף בנק הפועלים ברחוב ויצמן בגבעתיים וביקשה לברר באמצעות מכשיר הכספומט שבמקום את יתרת חשבונה. התקיים דין ודברים בין המתלוננת לנאשם, ששהה אותה עת במקום, במהלכו מסרה המתלוננת את כרטיס האשראי לנאשם. הנאשם הכניס את הכרטיס לכספומט, תוך שהמתלוננת הקישה את הקוד הסודי. בהמשך יצר הנאשם מצג שווא לפיו הכרטיס "נבלע", בעוד שבפועל הנאשם הוציאו מהמכשיר, ונטל אותו מתוך כוונה לשלילת קבע במטרה לבצע באמצעותו משיכות כספים מחשבונה של המתלוננת שלא כדין (להלן: "ההונאה").

עוד באותו היום הגיע הנאשם, בשעת ערב, לכספומט בנק הפועלים שברחוב כורזין בגבעתיים, מצויד בכרטיס האשראי של המתלוננת ומשך באמצעותו 4000 ₪ מחשבונה. בהמשך משך הנאשם סך של 1400 ₪ נוספים מחשבונה של המתלוננת ועזב את המקום.

למחרת, ביום 8.8.18, הגיע הנאשם לכספומט סניף בנק המזרחי שברחוב ארלוזורוב ברמת גן, מצויד בכרטיס האשראי של המתלוננת ומשך באמצעותו 6000 ₪ מחשבונה ועזב את המקום.

3. לא נקשר הסדר טיעון בין הצדדים והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות השירות.

4. **התובע המלומד** עמד על נסיבות ביצוע העבירות, היקף ההונאה ומשיכת הכספים והעובדה שהנאשם ניצל את מצבה של מתלוננת קשישה על מנת למעול בכספה, תוך ניצול ציני של המצב. התובע הפנה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1), לערכים המוגנים ולפגיעה בהם, תוך שהפנה לפסיקה ועתר לקביעת מתחם כולל הנע בין 10 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לאור נטילת האחריות מצד הנאשם על מעשיו והבעת חרטה, כמו גם הטיפול שעבר במסגרת שירות המבחן, כאמור בתסקירים שהוגשו, עתרה התביעה למקם את הנאשם ברף האמצעי העליון של המתחם ובתוך כך להשית עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. **הסנגור המלומד** עשה ככל שניתן לטובת מרשו, תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הסנגור הפנה לכך כי הנאשם הודה בפתח משפטו, בכתב האישום כמות שהוא, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי. הפנה לחלוק הזמן מאז ביצוע העבירות, שנתיים וחצי במהלכן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. הסנגור ציין כי אין המדובר באירוע מתוכנן, מבלי להקל ראש בדברים, שכן הנאשם היה במקום. הנאשם שהה במעצר במשך יומיים (12.9.18-13.9.18) ובמשך חודשים ארוכים שהה בתנאים מגבילים עליהם שמר קלה כחמורה, ללא שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן. הנאשם נשוי ואב ל- 6 ילדים, העובד בשופרסל כמנהל קצביה. עבר ועובר טיפול במסגרת שירות המבחן והסיכון ממנו פחת. הסנגור עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן כלשונן - השתת צו מבחן לצד צו של"צ ולחילופין עתר להזמנת חו"ד מאת הממונה על עבודות השירות, תוך הסכמה לפיצוי המתלוננת.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע חרטה ובושה על מעשיו, עמד על נסיבותיו האישיות והסביר כי מזה 4 שנים עובד בשופרסל ומפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומיד העונש שיטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדת על אירוע אחד של גניבת כרטיס אשראי השייך למתלוננת, כבת 84 בעת האירוע, שלא לא היה בינה לבין הנאשם כל קשר קודם. הנאשם ניצל את תמימותה ומצבה של המתלוננת וזו האמינה למצג השווא שיצר, סברה כי הוא מסייע לה, מסרה לו את כרטיס האשראי והאמינה להסברו כי כרטיסה נבלע במכשיר הכספומט. הנאשם נטל את כרטיס האשראי שלא כדין ועשה בו שימוש לרעה בזמנים סמוכים במשיכת מזומן בסך כולל ובהיקף הונאה של 11,400 ₪.

9. לכאורה המדובר באירוע נקודתי, כאשר המשיכות בוצעו בסמיכות זמנים, ללא שימוש באמצעים מיוחדים

או מתוחכמים, כגון מכשירים להעתקת נתוני אשראי וכיו"ב.

10. הערכים המוגנים הם ערכים של הגנה על הרכוש והקניין, לרבות הגנה על ח"י מסחר תקינים.

11. כרטיס האשראי הוא תחליף למטבע, אמצעי תשלום מרכזי בעידן המודרני, וקיימת חשיבות בשמירה על אמינותו ומניעת נזק לח"י המסחר (ראו והשוו ע"פ 10786/04 מדינת ישראל נ' שמואל (2006)).

12. הנזק הוא נזק ממוני ביחס למתלוננת בהיקף של 11,400 ₪ ואף פגיעה בעצמאותה של מתלוננת קשישה תוך ניצול ציני של מצבה, וכן נזק כלכלי במישור המקרו, כאשר לקוחות כרטיסי האשראי מבוטחים על ידי חברות האשראי והנזק הכלכלי רובץ תדיר לפתחה של חברת האשראי שאף היא מהווה קורבן.

13. בעבירות מסוג דא, מדיניות הפסיקה הנוהגת מגוונת עד מאוד, ובתוך כך מתחשבת בפרמטרים של תכנון, שימוש באמצעים מיוחדים או מתוחכמים לרבות היקף ההונאה וכמות העסקאות, עם זאת לא ניתן להתעלם בתיקנו מהמימד של ניצול מצבה של מתלוננת קשישה, תוך מעילה באמון, גם אם מדובר במקרה נקודתי.

"...גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו..."
- רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.10).

14. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם לצד הנזק הכלכלי ומדיניות הפסיקה הנוהגת והמגוונת, **מצאתי לקבוע מתחם עונש כולל שנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלוות ופיצוי.**

ראו בין היתר: רע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל** (29.8.13); ת"פ (ת"א) 18486-04-17 **מדינת ישראל נ' יוסף** (17.2.20); ת"פ (ת"א) 38889-11-15 **מדינת ישראל נ' אנדראה מנדלבאום** (19.3.18); ת"פ (ת"א) 18189-04-15 **מדינת ישראל נ' יפה שמואלי** (27.11.18); ת"פ (רמלה) **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' גולן** (15.6.15); ת"פ 53657-11-13 **משטרת ישראל תביעות רמלה נ' בית אלחאג' ואח'** (19.2.15); ת"פ (ק"ג) 16822-09-15 **מדינת ישראל נ' פרגין** (6.9.18); ת"פ (ת"א) 36477-10-13 **מדינת ישראל נ' מתתיהו** (18.10.15); ת"פ (רחובות) 13800-05-16 **מדינת ישראל נ' ארד כנפו** (7.2.18); ת"פ 11634-03-15 **מדינת ישראל נ' חיון** (10.4.18); ת"פ (ק"ג) 73753-10-18 **מדינת ישראל נ' דוד זנין** (19.12.19); ת"פ 11336-10-16 **מדינת ישראל נ' גודלוב** (7.1.18); ת"פ 61939-02-17 **מדינת ישראל נ' בן אלון** (11.3.18).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

15. הנאשם כבן 60, נשוי ואב ל- 6 ילדים, הודה בפתח משפטו, בכתב האישום כמות שהוא, הביע חרטה ובושה על מעשיו, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה, ובעיקר חסך העדת המתלוננת הקשישה.

16. לנאשם עבר פלילי מכביד **(1/ת)** הכולל שורה של הרשעות בעיקר בתחום הרכוש, לרבות התפרצויות לדירות מגורים, ריצה מאסרים בעברו, הרשעתו האחרונה משנת 2014 בגין עבירות משנת 2013.

17. לתיק הוגשו שלושה תסקירים מאת שירות המבחן. שירות המבחן סוקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הסתבכותו בפלילים, התמכרותו לסמים והימורים. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מרמה במסגרת השירות החל מחודש אוקטובר 2019, ובמקביל השתלב בתוכנית "אוניברסיטה לעם", הפועלת להנגשת לימודים אקדמאים לאוכלוסיות מוחלשות.

שירות המבחן מתרשם כי בעת הנוכחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצד הנאשם פחת, זאת בהינתן כי הנאשם כיום מיוצב תעסוקתית, עובד כמנהל קצביה בסניף שופרסל, הנאשם נמנע מהימורים ושימוש בסמים, עבר אבחון פסיכיאטרי ומצבו הנפשי מאוזן, מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, הביע חרטה, אמפתיה ובושה על הפגיעה שהסב למתלוננת, התגייסותו לטיפול והבנתו כי בפניו עבודה טיפולית משמעותית.

שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 300 שעות. השירות סבור כי המשך ההתערבות הטיפולית תוסיף ותסייע לנאשם בשינוי של דפוסי התנהגותו ותפחית מסיכון להישנות ביצוע עבירות.

18. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו **רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין.

עם זאת, לאור הטיפול שעבר ועובר הנאשם, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, אי פתיחת תיקים חדשים, פוטנציאל השיקום וההפחתה בסיכון לביצוע עבירות נוספות, מצאתי להתחשב בשיקולים אלה, כמו גם ביתר הטעמים שמניתי לעיל והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, וחרף עברו הפלילי של הנאשם, בתחום הרכוש, למקמו **במרכז המתחם** אותו קבעתי ולא בחלקו העליון. עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם שהה בתנאים מגבילים תקופה לא מבוטלת ויומיים במעצר.

אשר על כן מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.**

על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 28.12.20, עד השעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפקעתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. **6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים** מהיום והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש או כל עבירה על חוק כרטיסי חיוב, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.

3. **פיצוי למתלוננת**, ע"ת 1, בסך של 2000 ₪. שישולם עד ליום 1.11.20.

4. **פיצוי לחברת ישראכרט** בסך של 11,400 ₪. שישולם עד ליום 1.2.21.

ככל שסכום זה לא הושב למתלוננת ע"י חברת האשראי - גם סכום זה ייזקף כפיצוי לזכותה של המתלוננת.

התביעה תבדוק את הדברים ותעביר למזכירות פרטי המתלוננת וחברת האשראי, לרבות אופן חלוקת הפיצוי כאמור, בתוך 14 ימים מהיום.

5. צו מבחן למשך שנה מהיום.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי צו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו לבית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת - הפיצוי יקוזז מההפקדה תחילה למתלוננת ולאחריה לחברת האשראי, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

